

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812204852
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Šebeň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8812204852.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: I. C., nar. X. X. XXXX, trvale bytom XXX XX H. XXX, t.č. bytom R. XXX, štátna občianka SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, IČO: 42 264 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 248,95 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. Vranov nad Topľou č.k. 10C/159/2012-66 zo dňa 13. 11. 2013, zhodou hlasov členov senátu, takto:

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov konania žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Z a v ä z u j e žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 16,34 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu na uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 248,95 eur s príslušenstvom. Výrok o náhrade trov konania súd zdôvodnil citáciou § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešnej žalovanej súd nepriznal trovy konania, pretože si nárok na náhradu trov konania neuplatnila. Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane úspešnej žalovanej, priznal náhradu trov vo výške 58,60 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci á 21,58 eur a z režijného paušálu 7,63 eur + 7,81 eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Napadol ním len výrok o priznaní trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Tento navrhol zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaného trovy konania nepriznať. Súčasne žiadal zaviazať vedľajšieho účastníka nahradiť mu trovy odvolacieho konania. Ako dôvod uviedol, že vedľajším účastníkom je v tomto prípade Združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplnia svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupine občianskych združení pred ostatnými, bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľu spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný

poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri

ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, rovnako ako spotrebiteľské združenie, by mohlo poskytnúť ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom. Žalobca nepopiera ústavom zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov a právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu (čo sa týka vstupu do konania). Vedľajší účastník vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky niektorým spotrebiteľským združeniam udeľuje dotáciu na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi. Vedľajšiemu účastníkovi bola dňa 29.2.2012 udelená dotácia vo výške 4.000,- eur. Z uvedeného vyplýva, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky poskytnutými dotáciami jednak hradí výdavky spotrebiteľského združenia a uvedenými dotáciami podporuje odbornosť spotrebiteľského združenia v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola dvakrát hrazená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. V predmetnom konaní vzniká pochybnosť, či cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení navrhol napadnutú časť rozsudku potvrdiť. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania v sume 18,83 eur za napísanie tohto vyjadrenia k odvolaniu. Má za to, že zmysel vedľajšieho účastníctva sa v predmetnom konaní naplnil. Vedľajší účastník poskytol odporcovi - spotrebiteľovi skutočnú pomoc v spore. Trovy právneho zastúpenia, ktoré boli priznané vedľajšiemu účastníkovi, sú trovami nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva odporcu - spotrebiteľa. Právne zastúpenie advokátom v predmetnom konaní považuje za účelné, nakoľko právne kvalifikované podania prispievajú k účinnej ochrane odporcu - spotrebiteľa, ktorý je v spotrebiteľských vzťahoch v slabšom postavení. V tejto súvislosti dáva do pozornosti judikatúru Súdneho dvora EÚ, z ktorej vyplýva, že aj právnická osoba má právo na advokáta, aj na náhradu trov konania. Nakoľko žalobca používa naďalej zmluvnú podmienku, ktorá už bola právoplatne určená za neprijateľnú, nielenže porušuje zákonný zákaz používania tejto klauzuly, ale takéto konanie je aj na úkor kvality a čistoty verejného života, ide tu o záujem na spotrebiteľských vzťahoch bez nečestných klauzúl. Je preto logicky dôvod konštatovať, že žalobca zavinil vznik trov konania, ktoré by inak neboli vznikli. Žalobca sa vo svojom odvolaní snaží o presadenie diskriminačnej zásady, podľa ktorej vedľajší účastník nemá mať právo na náhradu trov právneho zastúpenia, pričom žalobca si bez akýchkoľvek pochybností uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu a to aj napriek skutočnosti, že predmetom jeho podnikateľskej činnosti je aj: „činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov“. Nakoľko je poradcem, mal by byť teda aj odborne spôsobilý na podávanie jednoduchých návrhov na vydanie platobných rozkazov a nemal by žiadať pomoc advokáta, v dôsledku čoho by aj žalobca mohol predchádzať zbytočnému navýšeniu trov súdneho konania.

Žalovaná účastníčka sa k odvolaniu nevyjadřila.

Podaným odvolaním žalobcu nebol dotknutý výrok rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá, ani výrok o náhrade trov žalovanej účastníčky. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť a tak ho nebolo možné v rámci odvolacieho konania preskúmať (§ 159 ods. 1, 3 a § 206 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúmaní odvolaním napadnutej časti rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať tento rozsudok z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúmaní napadnutej časti rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Samotný žalobca v podanom odvolaní uznáva, že vedľajší účastník má ústavou zaručené právo na právnu pomoc poskytovanú prostredníctvom advokáta, avšak spochybňuje účelnosť takto vynaložených trov právneho zastúpenia, keď podľa jeho názoru by združenie na ochranu práv spotrebiteľa vytvorené

podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane práv spotrebiteľa, malo byť odborne spôsobilým subjektom schopným poskytovať spotrebiteľovi potrebnú ochranu aj v konaní pred súdom.

V tejto súvislosti je treba poukázať na ustanovenie § 3 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. Z tohto ustanovenia nie je možné vyvodiť záver, že by sa takto združovať mohli len spotrebiteľia, ktorí sú odborne pripravení poskytovať takúto ochranu iným spotrebiteľom. Preto jednoznačne aj združenia vytvorené podľa § 3 ods. 4 zákona číslo 250/2007 Z. z. majú v súlade s § 93 ods. 4 O.s.p. po svojom vstupe do konania rovnaké práva a povinnosti, ako ktorýkoľvek účastník. Majú teda aj právo nechať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolia, pričom takýto zástupcom môže byť vždy advokát (§ 24 a § 25 O.s.p.).

Účelnosť poskytnutej právnej pomoci sa potom posudzuje zhodne ako účelnosť takejto pomoci poskytovanej iným účastníkom súdneho konania (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci vstúpilo Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ so sídlom Petrovská 10, Skalica - ďalej len Združenie, do konania následne potom, čo súd nariadil vo veci pojednávanie na prejednanie podanej žaloby, a to konkrétne dňa 21.5.2013. Následne podaním zo dňa 2. 7. 2013 sa vedľajší účastník vyjadril k veci samej, keď namietal neprijateľnosť zmluvnej podmienky, ktorou bola dojednaná zmluvná pokuta, aj jej neplatnosť. Prvostupňový súd zamietol podanú žalobu práve z uvedeného dôvodu.

Prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom je nepochybne nevyhnutným úkonom právnej služby poskytnutej advokátom jeho klientovi v prípade, že takýmto klientom je Združenie na ochranu práv spotrebiteľa, ktoré sa necháva v súdnych

sporoch zastupovať konkrétnym advokátom. Súčasná prax považuje za takýto úkon právnej služby oznámenia Združenia o jeho vstupe do súdneho konania na strane žalovaného spotrebiteľa ako vedľajší účastník. Účelnosť takto vykonaného úkonu právnej služby je posudzovaná v závislosti od účelnosti ďalších úkonov právnej služby poskytovanej vedľajším účastníkom prostredníctvom advokáta. Nie je preto možné priznať náhradu trov právneho zastúpenia len za samotné zahlásenie vstupu Združenia do súdneho konania.

Účelnosť takéhoto zahlásenia vstupu, ako aj účelnosť ďalších nasledujúcich úkonov právnej služby sa posudzuje z hľadiska, či jeho realizáciou došlo k využitiu zákonom priznaného procesného práva účastníka, pričom takýto úkon právnej pomoci bol v konkrétnom štádiu súdneho konania potrebný pre rozhodnutie súdu a bol ním aj očakávaný, či dokonca vyžiadaný. Účelnosť konkrétneho úkonu právnej pomoci je posudzovaná podľa okolností prejednávania tej-ktorej veci.

Žalovaný účastník, a teda aj vedľajší účastník stojaci na jeho strane, má po podaní žaloby právo vyjadriť sa k jej obsahu (§ 123 O.s.p.), pričom je o tom súdom výslovne poučený (§ 120 ods. 4 O.s.p.), či k tomu aj vyzvaný (§ 114 ods. 2, 3 O.s.p.). Účelnosť takto vykonaného úkonu právnej služby sa zvyrazňuje v prípade, keď sa právny zástupca účastníka (vedľajšieho účastníka) nezúčastní na nariadenom pojednávaní a k žalobe sa len písomne vyjadril.

Vychádzajúc z týchto záverov stotožňuje sa odvolací súd s právnym názorom vysloveným v preskúmvanom rozhodnutí o účelnosti zahláseného vstupu vedľajšieho účastníka do konania v spojení s písomným vyjadrením k veci samej.

Preto odvolací súd podľa § 219 O.s.p. potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne správny.

Úspech v odvolacom konaní mal vedľajší účastník, a teda aj žalovaný, na ktorého strane vystupuje. Preto im obom vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov odvolacieho konania (§ 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p.). Náhradu trov odvolacieho konania si uplatnil len vedľajší účastník. V dôsledku toho bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, a to za napísanie vyjadrenia k odvolaniu žalobcu. Tarifnú hodnotu predmetu odvolacieho konania tvorila len odvolaním napadnutá suma trov prvostupňového konania, t. j. 58,60 eur (§ 10 ods. 1, 2 vyhlášky číslo 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - ďalej len Vyhláška). Zákonná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa potom rovná sume 16,60 eur. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o odvolanie proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, patrí náhrada vo výške 1 tejto základnej sadzby, t. j. v sume 8,30 eur za úkon. K tejto náhrade sa pripočítava v súlade s § 16 ods. 3 Vyhlášky paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov, stanovená na rok 2014 v sume 8,04 Eur. Vedľajšiemu účastníkovi tak v odvolacom konaní vznikli trovy, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, v celkovej výške 16,34 eur. Túto náhradu trov odvolacieho konania je žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Toto uznesenie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.